

9. 12. 2020

Atrium na Žižkově
Čajkovského 12, Praha 3 - Žižkov
19.30h

uninterrupted

Jiří Dvořák

Tři procházky s E. Satiem a vzpomínka na ně

Toru Takemitsu

The uninterrupted rests

Adrián Demoč

Modré kvety

Josef Adamík

Monolog pro basklarinet sólo

Joshua Fineberg

Tremors

Marek Kepřt

Když vážkobdění vychmyřuje svět

Pavel Zemek Novák

Chrámové sólo

účinkují **Lichtzwang & Jiří Mráz**

Jiří Mráz :: klarinet

Marek Kepřt :: klavír (Lichtzwang)

Jan Přibíl :: trubka (Lichtzwang)

Jiří Fajkus :: violoncello (Lichtzwang)

koordinátor dramaturgie :: **Tomáš Pálka**

K hudebním začátkům **Jiřího Dvořáka** náleží také hra na violoncello a sborový zpěv. Nelehký los osamělého života s nevidomou matkou ho předurčil k cestě solitéra. Zřejmě souvisí i s jeho přisnějším posuzováním sebe sama a svých autorských počátků.

Tři procházky s Erikem Satiem a vzpomínka na ně jsou reflexí na seznámení se s tímto pařížským poutníkem a jeho dílem, zároveň i Dvořákovou první prací ze studií. *Tři procházky s E. Satiem a vzpomínka na ně* mají podobný klidový ráz jako Satiého skladby; spojuje je shodný melodický (intervalový) základ, metroritmický průběh s výraznější pohybovou proměnou v závěrečné vzpomínce. Tento nápad opět souvisí s osobností E. Satiého, o kterém se říká, že celý život chodil stále stejnou cestou do své oblíbené kavárny, kde si vydělával jako klavírista a tato skutečnost prý měla významný podíl na charakteru jeho hudby. Závěrečná vzpomínka jen zavane v pianissimu a dvaatřicetinových hodnotách a snad i trochu překvapivě uzavře celý cyklus.

Toru Takemitsu (1930-1996, Japonsko) strávil dětství v Číně a po návratu do vlasti se navzdory zákazu seznamoval se západní kulturou a byl jí fascinován. Prohlašoval, že jeho učitelé jsou Duke Ellington a příroda. Obdivoval také jemně barevnou, impresionistickou hudbu C. Debussyho. Začátkem 60-tých let cestoval na západ, setkal se s J. Cagem. Dílo Takemitsu je inspirováno japonskými zahradami, jejichž obraz přenáší do zvuku. Využívá k tomu japonskou melodiku, tradiční japonské nástroje ve spojení se západními nástroji a kompozičními technikami. Touto syntézou dospěl k vlastnímu, ojedinělému zvuku svých skladeb.

The uninterrupted rests je skladba pro sólový klavír inspirovaná básní Shuzo Takiguchiho *Wings* a je věnovaná japonskému klavíristovi Takashiro Sonodovi. Kompozice se skládá ze tří částí:

1. Slowly, sadly and as if to converse with
2. Quietly and with a cruel reverberation
3. A song of love

První část byla napsána v roce 1952, druhá a třetí část byly dokončeny v roce 1959.

Anglický překlad básně Takiguchiho:

Of never folding wings

*Callow moth his enduring the weigh of the night's colossal
Bottle*

Transient white statue is frozen from the memory of snow

The winds perching on gaunt twig are adapting to scant light

All

Ever silent spherical mirror on the hill

Adrián Demoč (1985, Slovensko)

Skladba **Modré kvety** (2018) vznikla původně pro Opera trio v nástrojovém obsazení hoboj-cello-klavír v roce 2018. Verze pro obsazení trubka-cello-klavír je z téhož roku. „Počas písania tejto hudby som si znovu čítal román *Les Fleurs Bleues* (v slovenčine *Modré kvety*) Raymonda Queneaua. Táto kniha je, okrem iného, knihou o dennom snení, rojčení. Táto skladba je, okrem iného, taktiež skladbou o dennom snení.“

Josef Adamík studoval na brněnské konzervatoři klavír ve třídě Inessy Janíčkové a skladbu u Bohuslava Řehoře. Skladbu studoval poté na JAMU u Miloslava Ištvana, později u Aloise Piňose a Ctirada Kohoutka. Vyučoval na hudební škole ve Valašských Kloboukách, kde působil také jako sbormistr.

Skladba s názvem **Monolog pro basklarinet sólo** z roku 1975 je rozdělena do tří částí. V první větě dochází k jakémusi dialogu a je tak rozdělena na několik dílů odlišného tempa a charakteru, které jsou později v dalších větách útržkovitě citovány. Skladbu premiéroval Jiří Mráz na objednávku festivalu Forfest letos v červnu.

Joshua Fineberg (1969, USA)

Skladba **Tremors** byla napsána během autorova pobytu v Paříži a je silně ovlivněna estetikou spektrálního. Vznikla jako povinná skladba pro soutěž americké pianistické asociace (American Pianists Association), která se konala v roce 1997. Autor ke skladbě poznamenává: „Šok, který je předán kladívkem, když dojde k jeho úderu na strunu, vytváří nepřetržitě vibrace. Malé nárazy mohou tuto vibraci obarvit a posouvat jedním nebo druhým směrem. Na druhé straně velké šoky jsou schopny zcela odstranit předchozí barvu nebo zanechat jen nejslabší stopy toho, co bylo. Velmi jemné intervence mohou dokonce posunout vývoj rezonance, aniž by byly skutečně vnímány jako nezávislé události. Na tuto aktivitu se můžeme dívat jako na sérii povrchových otřesů na základní resonanci (barvě), kde leží srdce hudby. Interakce mezi punktuálním povrchem a kontinuálním podproudem utváří formu a pohyb skladby.“

Celá kompozice je v podstatě založena na spektrálně hojně užívaném konceptu – akord nebo tón v jednom rejstříku (často nižším) rozeznávající pod pedálem množství částkových tónů s následnou rozličnou, zvonivou a velice jemnou mlhovinou transformující bohatý tón v čas.

Marek Kepřt (1974)

Když vážkobdění vychmyřuje svit (2016) byla původně napsána v roce 2011 pro obsazení trubka, violoncello, cembalo. V roce 2016 vznikla nová, dosti odlišná verze kompozice pro ansámbl Lichtzwang ve složení trubka, violoncello, klavír. Kompozice je založena na repetitivním opakování ostinátních modelů klavíru, vytvářejících dojem světelného hemžení, jež je dochmyřováno modely violoncella a trubky, využívajících v hojné míře především různých glissand a mikrointervalů. Centrálním tónem je tón **e2**.

Pavel Zemek Novák studoval na brněnské konzervatoři hru na hoboj a skladbu.

Ve studiu kompozice pokračoval na JAMU u Miloslava Ištvana, v Londýně u George Benjamina a v Paříži u Gérarda Griseyho. Nyní působí jako profesor skladby na konzervatoři v Brně. Ve své tvorbě osobitě pojímá monofonní metody uplatňující různé strukturovaný jednohlas.

Chrámové sólo I ...upoutává čistotou i magickým napětím. V době těžké inflace pojmu duchovní hudba vlivem všech nabubřelých pokusů vedoucích ke zviditelnění jejich pisatele je právě on autorem, jehož dílo za duchovní skutečně můžeme považovat. **Chrámové sólo** vše dokládá přímo a jednoduše, bez zbytečných řečí a příkras.

Konvergence děkuje svým podporovatelům:

MINISTERSTVO
KULTURY

